

БОЯН БОЙЧЕВ

ПЕЧАЛ

chitanka.info

*Да се събуждам, когато светът е заспал,
Да заспивам, когато погрешно е буден,
Покрива ме тази сребриста печал,
Никому никъде да не си нужен.*

*И аз вървя, дъждът е пътя постлал
Със светла дъга от коприна,
Но боли ме тази странна печал:
За кого, за какво да ме има?*

*Ако можех, на хората обич бих дал,
Но защо светът е студен, невъзможен?
Погребва ме тази тежка печал,
Да съм от никого неразбран ме тревожи.*

*И нощта, и деня съм вече продал
За мита, в който сам се разхождам.
Но горчи ми тази жестока печал
Като сладката чаша с отрова.*

12 ноември 1998 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.